

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Pocz. Kasy (szczególn. Nr. 141.122)

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
Komunikaty przesłane redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

40 M.

Prenumerata w Krakowie i prowincji mies. 930 — kwart. 2780 — M

w Krakowie z odroczaniem do domu 1050 — 3150 —

Na prowincji z przesyłką poczt. 1150 — 3450 —

Za granicą z przesyłką pocztową 1600 — 4800 —

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 20 — Mk., wiersz milimetr.

1-szpalt. Mk 25. Nadesłano Mk 65 —. Wiersz milimetrowy 1 szp.

w tekście Mk 85 —, Wiersz milimetr. 1 szp. na 1. stronie 100 Mk.

Gratulacje 800 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe

RUCH PRZEDWYBORCZY.

Należy zamawiać odbitki spisu wyborców.

Termin upływa 28-go b. m.

Art. 31 ust. ostatni ordynacji wyborczej brzmi: „W miastach liczących więcej niż 10.000 mieszkańców, każdy wyborca może w ciągu dni 10 od ogłoszenia wyborów żądać od naczelnika gminy odbitki spisu wyborców. Naczelnik gminy wyda odbitkę zamawiającemu najpóźniej 21-go dnia po dniu ogłoszenia wyborów za zwrotem kosztów przypadających za jeden egzemplarz sporządzonej odbitki”.

Nie należy naturalnie obciążać Gminy zbyt ciężkim sporządzaniem odbitek, leży jednak w inte-

resie każdej partii politycznej, by posiadała 2—3 egzemplarzy takich odbitek. Zwracamy uwagę, że odbitki nie może żądać komitet, lecz wyborca w własnym imieniu. Komitety wykonawcze winny zatem bezzwłocznie wyznaczyć z pośród siebie wyborcę, który protokolarnie lub w podaniu zamówi odbitkę. Dopłinować należy, czy zamówienie wzięto w ewidencję, a to celem uniknięcia nieporozumień.

Termin upływa za 3 dni!!

Dalsze narady stronnictw.

Warszawa. (M.) Żydowski narodowy blok wyborczy ogłasza dziś komunikat, w którym czytamy, że folkiści zaproponowali dziś wznowienie pertraktacji w sprawie podziału mandatów między stronnictwami żydowskimi, wchodzącymi w skład bloku wyborczego mniejszości narodowych. Aczkolwiek jednak do bloku należą oprócz organizacji syjonistycznej i „Szlome Emuneh” również i Tymczaowa Żydowska Rada Narodowa oraz Centralny Związek Kupców, folkiści zwrócili się ze swą propozycją tylko do syjonistów i ortodoksów, wobec czego z przyczyn natury formalnej posiedzenie nie mogło dziś dojść do skutku.

Jak się dowiaduje, folkiści zwrócili się z propozycją również i do „Bundu” o zawarcie żydowskiego bloku lewicy. Endowcy propozycję tę jednak odrzucili.

Nadto zaznaczyć należy, że szerzone przez jedną z agencji wiadomości o zachwianiu się bloku mniejszości są najzupełniej pozbawione prawdy, gdyż rokowania mają przebieg pomyślny.

Żydowski blok socjalistyczny.

Warszawa. (M.) Wczoraj utworzony został

wspólny komitet wyborczy prawicy „Poale-Syon” i „Cejrej-Syon”. Komitet postanowił sobie za zadanie współdziałać w utworzeniu ogólnosocjalistycznego bloku, któryby bronił autonomii narodowej w ogólności, a w szczególności autonomii personalnej dla Żydów. Co do autonomii żydowskiej stoją zablokowane stronnictwa na gruncie języka żydowskiego w szkołach z uwzględnieniem języka hebrajskiego jako przedmiotu wykładowego

„Samodzielność” budowniczych i lewicy „Poale-Syon”.

Warszawa. (M.) Jak się dowiaduje nasz korespondent, organizacja „Buadu” postanowiła iść samodzielnie do wyborów. Potępna decyzję powzięła również lewica „Poale-Syon”. Jest jednak rzeczą więcej jak pewną, że jeśli organizacje te zechcą samodzielnie iść do wyborów, nie będą mogły przeprowadzić ani jednego kandydata. W taktyce jednak chodzi wspomnianym stronnictwom raczej o prestige partyjne. Obydwa stronnictwa postanowiły na czuś wyborów wydawać samodzielne organy agitacyjne.

Dalsze rokowania kanclerza Seipla o ratunek dla Austrii.

Berlin. PAT. Konferencja kanclerza austriackiego z przedstawicielami rządu niemieckiego miała charakter bardzo serdeczny. Kanclerz Austrii omówił położenie Austrii w dziedzinie politycznej i gospodarczej. Konferencja wykazała, że Austria aż do czasu zaleźnienia przez Ligę narodów sprawy kredytów musi pokonywać bieżące trudności za pomocą zabiegów gospodarczych.

Benesz podjął się obrony interesów Austrii wobec Ligi narodów.

Praga. PAT. O pobytku kanclerza Seipla w Pradze donosi „Prager Tagblatt”: Minister Benesz przyjął zastępstwo interesów Austrii wobec Ligi Narodów, której ze swej strony przedłożył plan sanacji Europy środkowej oraz Austrii. Jako najważniejszą sprawę wysunął minister Benesz sprawę przemysłu austriackiego. Rząd czeski postara się o dostarczenie Austrii węgla i pewnych surogatów a może i cukru, aby utrzymać przemysł austriacki i aby robotnicy nie zostali bez pracy. Chodzi tu nie o akcję jednego państwa na rzecz drugiego, lecz o akcję prywatną pod kierunkiem państwowym. Co się tyczy zagadnienia Austrii w Lidze Narodów, to sądzą, że nie chodzi tu o

przyłączenie Austrii do innego państwa. Czechosłowacy i Włochy są także przeciwne ewentualnemu podziałowi Austrii. Natomiast sądzą, że gospodarcze przyłączenie Austrii do Czechosłowacji i Jugosławii znajduje się w ramach możliwości.

Pożyczka Czech dla Austrii.

Praga. (AW) Austrii przydzielono drugą ratę udzielonego jej kredytu. Rata ta wynosi według obecnego kursu 150 miliardów koron austriackich, to jest 70 milionów koron czeskich. Uzyskanie jej można uważać za skutek podróży kanclerza do Pragi.

Wyjazd kanclerza z Berlina.

Berlin. PAT. Kanclerz austriacki Seipel wyjechał dziś wieczorem do Wiednia.

Narady z Szanczerem.

Innsbruck. PAT. „Innsbrucker Nachrichten” donoszą z Bozen, że włoski minister spraw zagranicznych Schanzer, przebywający obecnie w Oberbozen, wszedł do pociągu, którym powraca kanclerz austriacki Seipel z Berlina i wraz z nim uda się do Werony, gdzie odbędą się rokowania.

Zawiadomienie.

Były długoletni kierownik firmy

Heilmann Kohn i Synowie

w Krakowie otwiera z dniem 25 sierpnia br. pod firmą „Dom Konfekcyjny” Magazyn Konfekcji męskiej i dziecięcej, który poleca P. T. Publiczności. Ceny konkurencyjne.

Z poważaniem

Emil Katz i Ska.

Grodzka L. 26.

1550

Do powracających z niewoli rosyjskiej

W miesiącu lipcu-sierpniu 1921 r. przebywał w obozie jeńców w Krasnowieście porucznik 5 p. huzarów (Honved) Cobel Istvan. Osoby mogące udzielić mi informacji o wyżej wspomnianym poruczniku upraszam o wiadomość pod adres: Stefania Cobelbar. Medianszky w Strážek poczta Kesmark Czechosłowacya. 1592

Dywany smyrneńskie

(ręcznie robione) różnych wielkości z pięknymi motywami perskimi, chodniki, narzutki na stoły, poduszki i narzutki na otomany, dywaniki przed łóżka poleca Fa Landau Paulina i Semler Elżbieta w Czechowicach k. Działdów (Śląsk Cieszy.). Zastępcy poszukiwani.

Dalsze rokowania o pożyczkę.

Paryż. (AW) „Echo de Paris” donosi o rokowaniach rządu austriackiego z bankami francuskimi, angielskimi i włoskimi, celem otrzymania pożyczki pod gwarancją wielkich mocarstw. Trzy te państwa okazują gotowość uczynienia zadość tej prośbie Austrii, chcą jednak zastawu.

Ratują lecz... konferencyami.

Wiedeń. PAT. „Neue Fr. Presse” donosi z Tryestu: Półoficjalne komunikaty z Rzymu podają, że w pierwszych dniach października odbędzie się w Wiedniu konferencja ministrów finansów państw sukcesyjnych dla zbadania zagadnienia walutowego.

A w Wiedniu głodni demonstrują.

Wiedeń. PAT. „Korespondenz Wilhelm” donosi: Dnia 23 bm. zebrało się około 2500 bezrobotnych przy różnych biurach pośrednictwa pracy i następnie ruszyli pod parlament, aby wysłać delegację z przedłożeniem żądań. Część demonstrantów przypuściła atak do głównej bramy parlamentu. Policja przy użyciu białej broni rozgromiła demonstrujących. 10 policjantów odniosło rany, przeważnie zadane kamieniami. Wśród demonstrujących zauważono licznych agitatorów komunistycznych.

Ceny we Wiedniu.

Wiedeń. (AW). Obecnie kosztuje: we Wiedniu kg. wołowiny 38,000, cielęciny 35,000, wieprzowiny 60,000, tłuszczu powyżej 50,000.

W odpowiedzi „Czasowi”

Kraków, 25 sierpnia.

(Is). Prasa poska żywo i w sposób bardzo znamieny zajmuje się sprawą bloku wyborczego mniejszości narodowych. Podzieliła się ona w tej kwestii na trzy „bloki”: blok zjadliwej, złą wolą i najskrajniejszym szowinizmem podyktowanej krytyki, blok a raczej „błoczek” obiektywnej oceny i wcale znaczny blok — milczenia.

Mieliśmy już przyjemność zająć się na łamach naszego pisma niektórymi głosami bloku pierwszego, dziś cytujemy na innym miejscu głos bloku drugiego, a o trzecim — milczymy, czekając aż trwożliwe skrupuły, oscylujące między pokusą obiektywnej oceny a lękiem przed jej skutkami wyborczymi przyjdą do pewnej równowagi i w formie skrzyszowanej uzewnętrznia się na łamach pisma demokratycznych, jak „Nowa Reforma”, „Kurier Polski” etc., bo ten właśnie odłam prasy polskiej mamy na myśli, mówiąc o bloku trzecim.

Nikogo, kto zna drogi myślowe prawicowej i kryptoprawicowej, a szczególnie narodowodemokratycznej i chadeckiej prasy, nie mogło zdziwić, że ta część prasy polskiej, najruchliwsza i najliczniejsza przystąpi do oceny tego faktu z życia wyborczego choćby tylko z pełną dozą spokoju obiektywizmu i poczucia politycznej prawdy, bo od szeregu lat przy wypadkach mniej ważnych, niż blok wyborczy mniejszości narodowych nigdy w stosunku do mniejszości narodowych, a w szczególności w stosunku do Żydów nie opuszczała drogi oblewania nas pianą nienawiści i oszczerstwami, zrodzonymi na podłożu zakorzenionego uprzedzenia, które wszak najskuteczniej satarasowuje prawdziwie przystęp do mózgu.

Nie dziwi nas dlatego, skoro uwzględnimy powyższe psychozę taki głos „Słowa Polskiego” Nr. 190., jak:

„Mniejszości narodowościowe tworząc wspólnie wyborczy blok stwierdziły ponad wszelką wątpliwość i otwarcie przyznały, że zajmują wobec państwa i narodu stanowisko bezwzględnie wrogie, wrogie nieprzejednanie”.

Ani taki tego samego organu:

Jakże tu bowiem upaństawić mniejszości narodowościowe, gdy te deklarują się otwarcie wrogami państwa, łączą się w jednym szeregu z bezwzględny, odwieczny Polski nieprzyjacielem, jawnie idą demonstracyjnie pod komendą Berlina”.

Ani wreszcie, zapewne nie ostatni podobny głos „Kuriera Poznańskiego” (Nr. 191):

„Żydzi nie pragną wcale, by był państwa polskiego został utrwalony a jego rozwój wewnętrzny oparty na mocnych podstawach. Wiedzą oni dobrze, że polityka lewicowa, oparta na zasadach socjalistycznych i wyzyskująca egoizmy klasowe, prowadzi państwo polskie do ruiny. Będą więc popierali stronnictwa, prowadzące tę politykę, jako pracujące na ich korzyść”.

Kto w fakcie, że Żydzi świadomie i cynicznie ograbięni z dziewięć dziesiątych należnych im mandatów, pragną mieć w przyszłym Sejmie choć połowę mandatów, które mieć powinni, gdyby nasza sławetna „proporcjonalność” była — proporcjonalnością, upatruje rękę kierowniczą... Berlina, dla tego niema rady, podobnie, jak płonną będzie rzeczą tłumaczyć ślepemu różnicę między dniem a nocą, maniakowi, że cierpi na patologiczne urojenia a zbrodniarzowi nałogowemu różnicę między przestępstwem a etyką.

Z tej jednak kakofonii nienawistnych głosów pragniemy dziś wyjąć głos jednego organu, który nas, przynajmniej to otwarcie, zdziwił, mianowicie, iż w ostatnich czasach organ ten mocno się zaakomodował w swych poglądach o narodzie żydowskim do prasy, od której się dawniej odgradzał przynajmniej tonem, formą i jako takim obiektywizmem.

Mówimy o wstępnych artykułach krakow-

skiego „Czasu”: „Wybory i narodowe mniejszości” i „Ruch przedwyborczy”.

„Czas”, liczący 73 rok wydawnictwa zupełnie nie posunął się z — czasem. W r. 1922, w chwili, gdy naród żydowski w Polsce zróżniczkowany na szereg stronnictw, z których wszystkie stoją na gruncie narodowości żydowskiej, poczynawszy od prawicy a skończywszy na lewicy, coraz silniejszą okazuje świadomość narodową, nie tylko w teorii, uczuciu, ale i w życiu społeczno-politycznym, w tej chwili, „Czas”, jak gdyby „przespał ostatnich 25 lat w tonie „ex cathedra” wyraża wątpliwości, czy Żydów traktować, jako osobną grupę etniczną”.

Ten sam „Czas”, który wypadki polityczne zwykł na ogół ujmować z wyróżniającą się głębokością i szerszym horyzontem, rozpatruje politykę żydowską pod tak dziecinny, niechcący powiedzieć starczo-dziecinny kątem widzenia, jak np., że Żydzi swego czasu przeprowadzili syonistę głosami ruskimi, „chcąc dokuczyć (sic!) Polakom”.

A dalej „Czas” pisze tak: w r. 1922, w chwili, gdy kultura żydowska ma charakter na wskroś narodowy, a narodowa polityka żydowska w krajach rozproszenia, gdzie znakomicie (exemplum Litwa) pałatytyzm i „dośrodkowość” państwową z pojęciem i organizacją autonomii kulturalnej. Czegóż chcieć mogą Żydzi:

„Uznanie swej narodowej odrębności? nadanie specjalnej autonomii ludności żydowskiej? Są to niebezpieczne utopie! Nie będzie nigdy w Polsce takiego sejmu, któryby się zgodził na stworzenie jakiegokolwiek państwa, mającej charakter państwa w państwie”.

A tu nam wyłazła śpiewka endecka: państwo w państwie! I znowuż to maniactwo, którego przykład zacytowaliśmy ze „Słowa Polskiego”, a które tylekroć już demaskowaliśmy, jako termin zupełnie pozbawiony realnej treści.

Ale nie dziwilibyśmy się, gdyby to pisała „Gazeta Poranna”.

I przestajemy się pomalu dziwić, skoro dalej czytamy taki wykwit światłego absolutyzmu i mniej światłego systemu — przydrożnego gwałtu:

„Według projektu wojewódzkiej autono-

mii dla wschodniej Małopolski zostaną utworzone dwie kurje narodowe: polska i ruska, a do jednej z nich będą musieli zgłosić się Żydzi”.

Musieli! — Teraz i nam spada bielmo z oczu. Polityka ministrów rodaków dla Galicyi, którzy prawie zawsze rekrutowali się z obozu „Czasu” — nie umiała z b. państwem austriackim, schroniła się na ulicę św. Tomasza 32 i pragnie stamtąd zmuszać Żydów — do posłuszeństwa wobec nahałki.

Nigdy! Czasy się zmieniły — na świecie, a także i w Polsce. Naród żydowski, choć starszy jest od „Czasu” nie stracił godności i nie będzie frymarzył swoim poczuciem narodowym, a jeśli zabraknie form prawno-administracyjnych na przyznanie się do własnej narodowości, będzie milczał i walczył, a nie sprędał się nikomu.

W powyższych sentencyach, zacytowanych przez nas przebiega się pogląd polityczny, od a do z, zapożyczony u reprezentantów najczarniejszego szowinizmu w Polsce, tem bardziej odrażającego, że „Czas” jakby dla ironii wymyśla mniejszościom narodowym od „nacyonalistycznego zaślepienia”!

W świetle tych sentencji zrozumiałem się też stać na wskroś endeckie stanowisko „Czasu” wobec bloku wyborczego mniejszości narodowych, który nie jest niczem innym, jak podyktowaną właśnie także przez polityków „Czasu”. Klubu Pracy Konstytucyjnej — obroną przeciw grabieży politycznej.

Nikt inny, jak właśnie K. P. K. głosował na Komisji Konstytucyjnej za wnioskiem posła Lutosławskiego, by mandaty w listach państwowych rozdzielić wedle ilości mandatów z okręgów a nie wedle liczby, względnie wszystkich głosów.

Naprzód odbierać prawo do życia politycznego, a później w tożde moralizatora skalować i grozić za to, że powalony — broni się bronią rozpacz i in articulo mortis —

Oto najnowsza etyka i racja stanu „Czasu”, etyka, której nie zmija przyznanie w następnym artykule (Nr. 191), że „zresztą trzeba stwierdzić, że na zebraniu przedstawicieli mniejszości narodowych Żydzi manifestowali z naciskiem swoją lojalność wobec państwa”.

Tem gorzej, że mimo tego przyznania „Czas” — nie zmienia swego stanowiska, które ani nie jest światłe, ani polityczne, a już najmniej — uzasadnione i sprawiedliwe.

Pessimistyczne widoki na uzyskanie moratorium dla Niemiec.

Berlin. PAT. „Achtuhr Abendblatt” donosi z Londynu, że w kołach politycznych oceniają pesymistycznie widoki porozumienia w kwestyi moratorium. Wedle dalszych informacji z Londynu, rząd angielski miał się zwrócić do Theunisa o zwołanie nowej konferencji międzysojuszniczej. Przypuszczają, że konferencja ta odbyłaby się w drugiej połowie października.

Berlin. (A. W.) Wczorajsze popołudnie obrady można uważać za zakończenie pierwszego stadium rokowań berlińskich. Głównym tematem obrad była kwestya moratorium, nie załatwiona jednak po myśli delegatów. Kanclerz Wirth bowiem stał równie i teraz na odwiecznym stanowisku wobec żądań delegatów w sprawie francuskich produktywnych zastawów. Dotychczas nieznan jest tam termin dalszych rokowań. W kołach zbliżonych do komisji reparacyjnej ocenia się sytuację bardzo poważnie. I powszechnie się sądzi, że pertraktacje zakończą się najpóźniej dziś, to jest w piątek.

Dalsze narady w Berlinie.

Berlin. PAT. Dziś n. kanclerza Rzeszy odbyła się narada w sprawie odszkodowań. Narada trwała godzinę. O godzinie 5 popołudniu nastąpiło spotkanie zastępców komisji reparacyjnej z ministrem Hermesem i sekretarzem stanu Bergmannem.

Wiedeń. PAT. Donoszą z Berlina: U kanclerza odbyła się narada ministrów, na której omawiano dotychczasowe wyniki konferencji obu delegatów komisji reparacyjnej z kanclerzem. Dziś przedpołudniem Bratbury i Müller byli u ministra finansów Hermesa. Konferencja trwała do

południa. Rokowania toczyć się będą dalej. O dotychczasowych ich wynikach nie jeszcze nie można powiedzieć pewnego.

Paryż. (A. W.) „Temps” donosi z Berlina: Rokowania delegacji zakończą się prawdopodobnie w piątek. Delegaci postawili jako warunek uzyskania moratorium zgodę Niemców na zastaw kopali państwowych i lasów. Rokowania mają na celu wynalezienie tymczasowego załatwienia sprawy albo definitywnego uregulowania problemu reparacyjnego, co nastąpi w jesieni. Jeżeli Niemcy będą wzdragali zgodzić się na żądane zastawy, to w takim razie wystąpi Francja energicznie. Jest możliwem — píše „Temps” — że Niemcy zaproponują ze swej strony nowe zastawy, które będą przez koalicję wówczas przyjęte, jeżeli będą co do wartości odpowiadały żądanym.

Złe widoki na kredyt.

Paryż. (A. W.) „Information” zamieszcza wywiad z Vanderlipem, w którym ten daje wyraz przekonaniu, że w obecnym czasie widoki międzynarodowego kredytu dla Niemiec znacznie pogorszyły się w Ameryce, a to głównie z powodu spadku marki niemieckiej.

Zażegnanie strejku w Łodzi.

Łódź. PAT. Strejk w przemyśle włókienniczym został zakończony. Robotnicy dostali 40 procent podwyżki.

Próbnny balon wyborczy.

Kraków, 25 sierpnia.

Dnia 21 sierpnia powziął Komitet wyborczy Polskiego Stronnictwa Demokratycznego w Krakowie następujące uchwały:

- 1) Utworzyć centralny komitet wyborczy Polskiego Stronnictwa Demokratycznego na zachodnią Małopolskę,
- 2) w tym celu zwołać do Krakowa zjazd mężów zaufania z Małopolski zachodniej;
- 3) wejść w styczność z Unią państwowo-narodową w Warszawie i z Polskim Stronnictwem Demokratycznym we Lwowie;
- 4) wejść w porozumienie z organizacjami żydowskimi w zachodniej Małopolsce, stojącymi na gruncie państwowości polskiej.

Nas szczególnie interesuje ostatni (czwarty) ustęp powyższych uchwał. Polskie Stronnictwo Demokratyczne postanowiło więc wejść w porozumienie z stronnictwami żydowskimi stojącymi na gruncie państwowości polskiej. Sformułowanie tej uchwały upoważnia nas do wysnucia konkluzji, że wspomniane stronnictwo zwróci się do żydowskich stronnictw mieszczańskich, a więc do organizacji syjonistycznej, do „Mizrachi“, jakoteż do „Szłome „Emune“, bo chyba o nikogo innego tu chodzić nie może, jak właśnie o owe stronnictwa żydowskie, stojące na gruncie państwowości polskiej. Przyszłość najbliższa okaże też, do czego zmierza podobną uchwałą Polskie Stronnictwo Demokratyczne w Krakowie.

Równocześnie niemal z powyższą enuncjacją Polskiego Stronnictwa Demokratycznego pojawiły się w prasie uchwały jakiejś anonimowej grupy inteligencji rzekomo żydowskiej, gnieżdżącej się w kasynie przy ulicy Dietla 45.

Anonimowa ta grupka nie reprezentująca nikogo, a złożona z kilkunastu Mohikanów asymilatorskich, powołując się na wspomnianą już wyżej uchwałę Polskiego Stron. Dem. trąbi w świat, że postanowiła: „Stosownie do uchwały powziętej przez polskie stronnictwo demokratyczne, wejść w porozumienie z organizacjami polskimi, stojącymi na gruncie pełnego, prawnego i faktycznego równouprawnienia Żydów i zapewnić sobie wzajemne ich poparcie“.

Robotę tę trzeba zdemaskować już u samego jej wstępu. Asymilacja wyciąga swe zeschnięte macki — po mandaty. Śni się jej znowu „królewski“ sen o starościńsko-propinatorskich sukcesach z okresu wyborów do śp. parlamentu austriackiego. Bezpownownie jednak minęły owe czasy terroru kliki propinatorsko-starościńsko-asymilatorskiej, by tym razem kruczek mógł się udać. Panowie, hands off! A jeśli spróbujecie, społeczeństwo żydowskie godną Wam da odpowiedź. Demokracja zaś polska, o ile wyciąga rękę ku Dietla 45., przekona się rychło, że rękę wyciągnęła — w próżnię.

Objektywny głos „Robotnika“ o bloku wyborczym mniejszości narodowych.

„Robotnik“ z dnia 23. sierpnia, pisze w art. wstępnym:

„Powstanie tego bloku jest pierwszym skutkiem antydemokratycznej ustawy o ordynacji wyborczej, uchwalonej przez endeków i piastowców. Ustawa ta gwałci w sposób cyniczny zasadę równości, albowiem upośledza ludność kresową przez niesprawiedliwy podział okręgów, a następnie przez postanowienia dotyczące listy państwowej.

Wiadomo, że z listy tej mogą korzystać tylko te stronnictwa, które zdobyły mandaty przynajmniej w 6 okręgach i że mandaty z listy państwowej przydziela się w stosunku do ilości uzyskanych w okręgach mandatów. Blok wyborczy mniejszości i narodowych da im oczywiście, pewne korzyści, zwłaszcza na kresach wschodnich, gdzie Żydzi, Ukraińcy i Białorusini w wielu miejscowościach swą

żyją masą. Mniej się przyda ten Blok w części zachodniej naszego kraju, gdzie jest wielu Niemców a bardzo mało Żydów, lub w byłej Kongresówce i Małopolsce, gdzie, jeśli nawet, — jak up. w Łodzi — są liczniejsze skupienia Żydów i Niemców, to są one tak zróżnicowane społecznie, że nie pójdą pod sztandar blokowy, lecz rozprószą się po innych listach.

Ale zabawną jest wściekłość, z jaką obrusza się endecja na wiadomość o powstaniu bloku mniejszości narodowych. Omal nie grozi im

Moskalofile i Ukraińcy wobec wyborów w Małopolsce wsch.

W związku z pobytem polityków moskalofilskich w Warszawie pisze lwowska „Gazeta Poranna“:

„Adw. dr. Zajac i starszy radca skarbu Liskowski wyjechali rzeczywiście do Warszawy, celem odbycia konferencji z premierem, tudzież z Min. spraw wewnętrznych, w sprawie wyborów do Sejmu. W tych dniach wyjedzie ponadto do Warszawy jako trzeci delegat ksiądz dr. Kosteczki, który będzie również brał udział w konferencyach z ministrami. Wszyscy trzej wymienieni działacze nie są jednak Ukraińcami i nie będą przemawiali imieniem ludności ukraińskiej. Dr. Zajac, r. Liskowski i ks. dr. Kosteczki należą do stronnictwa tzw. staroruskiego (zwanego także moskalofilskiem), a to do prawego skrzydła tegoż stronnictwa w przeciwstawieniu do tzw. Dudykiewiczowców, stanowiących skrzydło lewe tegoż stronnictwa.

Wedle informacji, zaczerpniętych ze źródła miarodajnego, rozwinął się wśród Ukraińców w kraju w ostatnich czasach silny prąd za wzięciem czynnego udziału w wyborach, a mianowicie za skorzystaniem z czynnego i biernego prawa wyborczego. Od Petruszewicza przyszła wprawdzie z Wiednia dyrektywa inna, głos „dyktatora“ stracił jednakże w ostatnich czasach bardzo na wartości, tembardziej, że „rządowi ukraińskiemu“ w Wiedniu grozi zupełne bankructwo finansowe. Działacze ukraińscy w kraju głoszą ponadto już otwarcie, że nie mogą podawać się ślepo rozkazom emigrantów wiedeńskich, nie znających obecnych stosunków w kraju. W sprawie wyborów nie powzieli Ukraińcy wprawdzie dotychczas ostatecznej decyzji, prawdopodobnem jest jednakże, że wypadnie ona po myśli tych, którzy są za wzięciem udziału w wyborach — o ile emigracja wiedeńska w ostatniej jeszcze chwili nie wywrze presji w kierunku odmiennym.

Starorusini natomiast są bezwzględnie za wzięciem udziału w wyborach, żądają jedynie pewnych koncesji na polu administracyjnym i kulturalnym. W tym duchu toczy się też będą narady dr. Zajaca, r. Liskowskiego i ks. Kosteczkiego z premierem i Min. spraw wewnętrznych. Stanowisko to starorusinów wpłynąć musi naturalnie ró-

karni za to, co jest tylko nieuchronnem następstwem polityki endeckiej i co, zresztą zapowiadano już w Sejmie przy rozprawach nad ordynacją wyborczą. Endecja pociesza się, że blok ten niewiele pomoże mniejszościom narodowym. Ma ona dużo racji, albowiem pomimo bloku tysiące głosów niepolskich pójdą na marne ze względu na sławetny sposób obliczania mandatów z listy państwowej. Ale na tym punkcie pokrzywdzone będą wszystkie mniejsze stronnictwa i w przyszłym Sejmie reakcyi nie uda się tak łatwo przejść do porządku dziennego nad żądaniem uchylecia niesłychanego bezprawia.

wniez na stanowisko Ukraińców, którzy mogliby się znaleźć w sytuacji takiej, że całą ludność ruską Małopolski Wschod. reprezentowaliby w Sejmie posłowie staroruscy.

Konferencje polityków staroruskich w Warszawie mają tedy dla nas doniosłe znaczenie, gdyż mogłyby one zasadniczo załatwić do pewnego stopnia kwestję ruską.

Lwowski organ ukraiński „Hromadskij Wistnik“ ogłasza artykuł dotyczący zbliżających się wyborów. W artykule tym „Hromadskij Wistnik“ zaznacza, że kwestya udziału ukraińców w wyborach sejmowych zostanie w najbliższym czasie rozstrzygnięta po zasięgnięciu opinii szerszych warstw ludowych.

„Rzeczpospolita“ warszawska donosi na Lwowa:

„Wśród prowodyrów ukraińskich wielkie niezadowolenie wywołał wyjazd delegatów partii staroruskiej dr. Zajaca, radcy Liskowskiego i ks. Kosteczkiego do Warszawy, gdzie odbywają się narady z prezydentem ministrów i ministrem spraw zagranicznych w sprawie udziału ludności ruskiej w wyborach. Zamieszanie powstało wskutek tego, że Ukraińcy uczuli się mocno zazwyczaj stanowiskiem starorusinów, którzy, chcąc stanąć do urny wyborczej i mając zrekonstruowaną organizację partyjną mogą liczyć na duże wpływy, a przy ewentualnej abstynencji partii ukraińskiej mogliby wygrać wszystkie atuty wyborcze i przeprowadzić swoich kandydatów do Sejmu. Na wiadomość o pobycie delegacji starorusinów w Warszawie odbyła się we Lwowie wczoraj konferencja przywódców ukraińskich, wyrazem zaś zaniepokojenia, jakie wśród nich panuje jest artykuł „Hromadskiego Wistnika“, który podkreśla, że sprawa udziału w wyborach będzie przedmiotem badania opinii w szerszych warstwach społeczeństwa ruskiego. Jest więc rzeczą najbardziej prawdopodobną, że Ukraińcy, w ten sposób zafatutowani przez partię staroruską a z drugiej strony licząc się z polityką chłopów ruskiego, zdecydują się w ostatniej chwili wziąć udział w wyborach“.

PRZEGLĄD PRASY:

Jad antysemitki w oświeceniu biologicznem

Adam Mickiewicz o taktyce stronnictw i jądzie stworzeń czolgających się. — Poszerzenie darwinowskich teoryj. — Materiał do badań nad gadami i niesłychany artykuł w „Kuryerze Gnieźnieńskim“, — Arogancja i ignorancja.

Adam Mickiewicz w swym artykule „O starej taktyce stronnictw“ pisze: „Iluż to ludzi karmi i pielęgnuje w sobie nienawiść jako drogi przymiot jako dowód mocy i charakteru, i wyrabia jad jako broń straszną. Błąd fatalny; bo nienawiść osobista roztraca powoli duszę i wycieńcza zdolności na kształt raka trawiącego. Jad udzieliła natura stworzeniom czolgającym się; najsilniejsze nie mają go“.

Tak sądził wieszcz narodowy.

Sądził, wychodząc z założenia niewzruszalności praw biologicznych, które powiadają, że od czego innego są gady pelzające, inne też posłannictwo w wszechświecie mają ludziska.

Gdyby jednak darwinowską teoryję o ewolucji gatunków w przyrodzie poszerzyć nieco, gdyby nie poprzestać na wywodzeniu człowieka od małpy, a szukać prototypów ludzkich w gatunkach zoologicznych mniej skomplikowanej konstrukcji, gdyby wreszcie przeprowadzić analizę wydzielin paszczy antysemitkiej — toby się z pewnością znalazło wiele cech pokrewnych pomiędzy szermierzami judofobii a najstraszniejszą żmiją centkowaną.

Tam — jad i tutaj — jad

Służąc chętnie materiałem dowodowym dla każdego uczonego przyrodnika, na razie poprzestajemy na wystawieniu na światło dzienne skutków odżarzenia do istot pelzających, skutków, tak dobitnie zdradzanych przez domorosłych antysemitów.

Na pierwszy ogień niech idą tedy publicyści z „Kuryera Gnieźnieńskiego“.

Ażby jednak nie posądzano nas o fikcyjne podawanie faktów, stwierdzamy przedewszystkiem, że „Kuryer Gnieźnieński“ istnieje, że wychodzi — oczywiście — w Gnieźnie i że nikt o jego egzystencji nie wiedział dotąd zapewne dla tej prostej przyczyny, iż mało kogo interesowały zoologiczne podrygi antysemityzmu prowincyi wielkopolskiej.

Treścią artykułu „Kuryera Gnieźnieńskiego“ jest awanturnicze podburzanie przeciwko Żydom, prowincjonalny publicysta zaś maczał pióro nie w atramencie, a w jądzie gadzinowym najpośledniejszego rodzaju.

Oto wyimki z gnieźnieńskiego elaboratu:

„Zepsucie moralne ma być szerzone przy pomocy Żydów, podających się za polki, wronki, trapaniki, hispaniki itd., a będących najgorszymi

szereżycielkami demoralizacji wśród młodych ludzi. Kobiety w ręku Syonu stanowią przynętę dla tych dygnitarzy, którzy z powodu tych kobiet zawsze potrzebują pieniędzy i wskutek tego handlują sumieniem, by za wszelką cenę je zdobyć.

Dla powodzenia tego przedsięwzięcia trzeba było, aby ani państwa, ani jednostki nie domyślały się jaką rolę grały w rękach Syonu. Z tej przyczyny rządy Syonu utworzyli z siebie kastę religijną, posiadającą istotny samorząd religijny Żydów. Nikt jednak nie badał czystości tego samorządu, tem więcej, że byłyby zwrócone na złoto, dostarczane przez tę kastę, która dzięki temu zyskała zupełną swobodę w zakresie intryg polityczno-ekonomicznych...

Zepsucie moralne... Kobiety żydowskie jako przynęta... Saperment!... Ci Żydzi — to straszny naród, a Żydówki — złudna pokusa!...

Siedemnaście milionów razy pisali już o tem Sądziwie, Nowaczynscy, Niemiejewscy, Choinscy i wszelkie inne Chamele. Setki tysięcy tomów żydożerczej literatury w tymże stylu zaśmiewa półki aryjskich księgarzy...

A jednak chciałoby się powtórzyć tym wszystkim „myślicielom”, „politykom” i „pisarzom”, słowa rzucane w „Faustie” przez Mefistofelesa do butnego studenta: „Prawdopodobnie nie wiesz nawet, przyjacielu, jakim jesteś głupcem!”

Najmłodszy z plejady „żydoznawców”, publicysta z „Kuryera Gnieźnieńskiego” sprawdza na swojej osobie nie tylko nasze domniemanie o pochodzeniu antysemitów od żmiji centkowanej, nie tylko wyolbrzymia przez swoje „zasługi” okrzyk Mefistofelesa do butnego jegomości, ale stwierdza też powiedzenie Giordana Bruna, że „ignorancja i szkodliwość to dwie siostry bliźniacze”.

Do tego, jeśli nie zwalając na karb kompletnego braku politycznego analfabetyzmu, dodajemy jeszcze wywody pisarza z „Kuryera Gnieźnieńskiego”...

...że komunizm jest to zamaskowana forma kapitalizmu, który przy pomocy komunistów chce do jak najkrótszego czasu zająć świat. O tem może nam powiedzieć ten sam autor, w której została zmierzona jego własna teoria, natomiast nie udało mu się pokazać, że Żyd i wogóle Żydzi nie są wcale wyjątkiem. Tymczasem cerkiew i synagoga są wyjątkiem i częściowo poprzeczają te tezy i kłam. Natomiast doświadczenia (syjonistyczne) mówią, że Żydzi (księża i politycy) są wyjątkiem i częściowo poprzeczają te tezy i kłam. Natomiast doświadczenia (syjonistyczne) mówią, że Żydzi (księża i politycy) są wyjątkiem i częściowo poprzeczają te tezy i kłam.

Do tego, jeśli nie zwalając na karb kompletnego braku politycznego analfabetyzmu, dodajemy jeszcze wywody pisarza z „Kuryera Gnieźnieńskiego”...

Syjonizm i komunizm to jedno i to samo. Nic z tego, że komunizm przesłania syjonizm, że syjonizm przesłania komunizm, że syjonizm przesłania komunizm, że syjonizm przesłania komunizm...

Nie zabito w Rosyi ani jednego Żyda, nie stracono ani jednej synagogi. Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Nie wierzę tym wszystkim, co powiadają o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi, o antyżydowskich, o nędzy żydowskiej w Rosyi...

Dalsze szczegóły antysemitów w Katowicach.

Zeznania dalszych ofiar krwawej zabawy zorganizowanych chuliganów.

Kraków, 25 sierpnia.

W dniu dzisiejszym zgłosiły się w redakcyi naszej nowe ofiary bestyalstwa górnośląskiego podając dalsze szczegóły ekscesów. Poniżej podajemy dalsze protokoły.

Protokół spisany z p. I. Fr. z Oświęcina.

W poniedziałek, kiedy stałem przy kasie na dworcu kolejowym w Katowicach, ujrzałem naciągające tłumy napastników bijących podróżnych żydowskich. Wobec tego rzuciłem się do ucieczki. Napastnicy gonili za mną, a ci, co mnie dotarli bili mnie dotkliwie. Pobiegłem do miasta, szukając schronienia po sklepach. W sklepach chrześcijańskich odmówili mi przytulenia. Dopiero w magazynie Abrahamera na Querstrasse udało mi się na krótki czas schować przed pędzącą za mną tłuszcą.

Tłumy napastników okrążyły sklep, najbardziej agresywni wyciągnęli mnie z kryjówki na ulicę i pobili tak dotkliwie, że przez dłuższy czas, nie można było zatamować krwi, ciekącej z głowy.

Jakoś udało mi się przecieć uciec i schować się ponownie w piwnicy.

Późnym wieczorem wróciłem na dworzec, a z tamąd do Krakowa.

Protokół spisany z p. L. H., zamieszkałym w Krakowie.

Dnia 23 bm. o godzinie 7'10 rano przybyłem do Mysłowic. Podczas nieprawnie przeprowadzonej u mnie na stacji w Mysłowicach rewizji przez jakiegoś policyanta napadła mnie zgraja 10 bandytów, którzy poczęli mnie okładać kijami. Chcąc się wydobyć z opresyi zwróciłem o pomoc do policyanta, który przeprowadził u mnie rewizję, ale ten zamiast udzielić mi pomocy, oddał mnie w ręce opryszków. Wówczas ci poczęli rwać mi brodę i bić niemilosierdzie, przyczem świadkiem tego zajścia był naczelnik tamtejszej stacji, który zachowywał się zupełnie biernie.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce naszego pisma, prosimy o rychle odnowienie prenumeraty na miesiąc wrzesień.

ZE SPRAW ŻYDOWSKICH.

Nowy projekt konstytucyi palestyńskiej.

Zurych. Żydowska Centrala Prasowa donosi z Londynu: W konstytucyi palestyńskiej, która w najbliższym czasie ma być ogłoszona, nastąpiło na podstawie układów pomiędzy organizacją żydowską a angielskim ministerium spraw kolo-

któreby pozostawało w sprzeczności z postanowieniami mandatu.

Paragraf ten przyjęty został przez syonistów bardzo życzliwie. W pierwotnym brzmieniu konstytucyi miało w skład Rady Przybocznej wchodzić 25 członków, z tego 10 urzędników, 12 wybranych i trzech mianowanych członków.

Obecnie ostatnia kategoria znika, a do Rady Przybocznej należy odtąd prócz Wysokiego Komisarza 12 członków wybranych i 10 urzędników. Wedle nowej konstytucyi Wysoki Komisarz wy-

NA MARGINESIE.

Cudowny cud nad Bystrzycą

Jeżeli kto wsiądzie do pociągu na dworcu krakowskim dwadzieścia minut po szóstej, jeżeli ma zdrowe nerwy i wytrzymałe nogi do czasu w zapełnionym pasażerami kurylarzu wagonowym, to po trzynastu godzinach żółtego polzania komotywy wyląduje na brzegu znakomitej rzeki, Bystrzycy.

Znakomitej o tyle, że płynie w niej woda, a w wody tej wyrabia się mazagran lubelskie, który wyrzuty w złotej księdze miasta Lublina obni-

Wyskówny się wyrażniej i wyjaśnijmy całą rzecz.

Mazagran — jest to trunek ochładzający, spreparowany na kawie, cukrze i wodzie. Posiada tę zaletę, że ciągnie się go przez słomkę i że przy dobrej woli konsumenta „wydojenie” kufła trwa może do nieskończoności.

W Lublinie istnieje u zbiegu dwóch ulic typowa nora prowincjonalna, która najwini nazywają „cukiernią”. Co prawda, sprzedają tam jakieś ciastka, podają czarną herbatę „mazagran”.

W zeszłym tygodniu odbył się w tej norze „cud nad Bystrzycą”.

Do stolika, przy którym siedziało kilku kupców żydowskich, dochodzi fagas w zasarganym, zapłutym i zabłoconym fartuchu:

— Czem mogę służyć?

— Mazagran...

— Mazagran...

— Mazagran...

— A więc trzy mazagrany?

Poczem fagas wykręcił się na pięcie i uśmie-

chnięty pobiegł do swego pryncypała.

Za chwilę przyniósł trzy kufle brunatnego na-

poju...

I stała się rzecz niezwykła. Mazagran w zrzecznych dłońach właściciela nory i usługowego fagasa, niczem za pociągnięciem różdżki czarodziej-skiej, obrócił się w bystrzycką wodę z sadzami i węglem.

Żydowskie goście kawiarniani zostali „przezwy-ciężeni”.

Warszawska „Dwugroszówka” tryumfowała.

— Cudownie! — wrzeszczała: — godne naśladowania!

O tak! Cudowny cud nad Bystrzycą!

A mówią jeszcze, że istnieje sprawiedliwość. Żydzi zapełniają knajpę, która dziś, w chwili, kiedy Żydzi tam już nie chodzą, wygląda jak wystawa używanych i nieobsadzonych krzeseł.

Żydzi płacą.

Żydzi piją mazagran i nabawiają się kataru kiesz-

I za to wszystko urządzi się wyprawę węglową przeciwko Żydom, uwieńczoną „Cudem nad Bystrzycą”!

Podobno „Rozwój” lubelski dzień spreparowania dla Żydów mazagranu z węgla i sadzy pronasuje, jako galówkę, którą wszyscy antysemit-będą co roku obchodzili uroczystie z capszykiem, M. As.

II WPISY II

Założona w 1912 r.

KURSA BUCHALTERYJNO-HANDLOWE „HERMES”

JANA PILCBA w Krakowie, ul. Florjańska 39 II.

przyjmują wpisy na kursa roczne letnie i 4 mies. popoł. i wieczorne dla dorosłych codziennie do 10 IX 1922 od 2-12 i 3-6

Biurowa buchaltaryjna „HERMES”

pod kierownictwem J. Pilcby, zaprawionego stalego rzeczoznawcy sądowego dla spraw prowadzenia handlu, zakładu i prowadzącego, sędziwa i sprawna biurowa we wszelkich przedsiębiorstwach.

Szkola pisania na maszynach „Hermes”

wynosi pisanie na maszynach wszelkich systemów. Ceny niskie. — Absolwenci otrzymują świadectwa. Liczne listy dziękczynne i polecenia.

1287

II WPISY II

Uroczystość w Riszon Lecion.

Jaffa. Z wielką uroczystością obchodzono 40-letni jubileusz istnienia pierwszej kolonii żydowskiej w Palestynie — Riszon Lecion. W uroczystości brało udział tysiące Żydów oraz Arabów, wśród których zauważono wielu szejków. Wiele wybitnych osobistości między in. sir Herbert Samuel, baron Edmund Rotszyl, Achad Haam, Ussielkin i inni nadesłało pisma powitalne.

Przybyli do Jerozolimy generał Storrs i inż. Rubenberg.

ZE ŚWIATA ŻYDOWSKIEGO.

Sprawa programu konferencji „Hitachduthu“.

Berlin. (ZBK.). Wszelchswiatowa konferencja „Hitachduthu“ obradowała na ostatnich swych posiedzeniach nad kwestyą programową. Referaty wygłosili pp. Dr. Arlosof i Dr. Kacnelson. W dyskusji zaproponował Dr. Arlosof stworzenie palestyńsko-żydowskiego stronnictwa robotniczego na wzór angielskiej „Labour Party“. Stronnictwo to miałoby za zadanie skupić wszelkie odcienie palestyńskiego ruchu robotniczego dla wspólnej walki. Dr. Kacnelson referował na temat stosunków „Hitachduthu“ do międzynarodówki. Referent stwierdza, że wiedeńska wspólnota pracy stoi przed upadkiem, mowa więc może być tylko o wstąpieniu do II międzynarodówki socjalistycznej. Przewodniczący głównego biura „Hitachduthu“ R. Kaplan ubolewa nad tem, że żydowski proletaryat tylko w znikomej części uczestniczy w ruchu syonistycznym. Mowca zaznacza, że ci robotnicy żydowscy, którzy dążą do syonizmu znajdują się w szeregu partii poalesyonistycznej względnie w ugrupowaniach zbliżonych ideologią do tej partii. Referent w dalszym ciągu określa, że bardzo często „Hitachduthu“ raczej osiąga porozumienie z organizacją poalesyonistyczną aniżeli z światowym związkiem „Ceirei Syonu“. Referent oświadcza, że jeżeli „Hitachduthu“ ma w rzeczywistości swemu zadaniu odpowiedzieć, musi się ta organizacja stać zjednoczeniem wszystkich żydowskich robotniczych elementów dla celów odbudowy Palestyny.

Nowa egzekutywa „Hitachduthu“.

Berlin. (ZBK.). W skład nowo wybranej Egzekutywy „Hitachduthu“ weszli następujący pp.: Kaplan (Berlin), Dr. Kacnelson (Berlin), Dr. Arlosof (Berlin), Aronowicz (Jaffa), Chanoch (Ameryka), Garfunkel (Litwa), Dr. Wiesel (Lwów) i Skwirski (Rosya).

Hebrajski komitet kultury w Berlinie

Berlin. (ZBK.). Niedawno odbyła się w Berlinie z inicjatywy „Hitachduthu“ konferencja poświęcona sprawom kultury hebrajskiej, na której dokonano wyboru komitetu centralnego, złożonego z pp. Ch. N. Bialika, Ch. J. Grünberga, Jakoba Fichmana, L. Lewinsona i dra Sz. Bernfelda.

Ograniczenia imigracji do Kanady

Komitet pomocy Żydów niemieckich komunikuje nam, że przepisy imigracyjne do Kanady zostały obecnie znacznie zaostrzone. Do Kanady mogą przybywać obecnie tylko rolnicy, przybyszy z dostateczną ilością środków, dalej robotnicy rolni, mający pewne widoki uzyskania pracy, służące, a nadto żony i dzieci osób zamieszkających w Kanadzie a posiadających możność utrzymania swych najbliższych. Wizowanie paszportów przez konsula angielskiego zostało zniesione. Paszporty muszą uzyskać obecnie wizy kanadyjskie urzędnika imigracyjnego w Europie.

NADESLANE.

Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada.

Freblanka hebrajska poszukuje pokoju

w zamian za lekcje języka hebrajskiego i opiekę nad dziećmi ewentualnie za zapłatą. Zgłoszenia uprasza się zwrócić na adres Hebrajskiej szkoły ludowej i średniej w Krakowie, ulica Brzozowa 3. 1538

Biuro Zakładu rzeźb.-kamieniarskiego HOCHSTIMA i Sp.
przeniesione z ul. Starowisłnej na Bonerowską 6
1552 (przez Wielopole i Librowaszyzanę).

REGINA HOLLÄNDER MARKUS SCHÖNBERG
Chrańców
mieszkanie w styczniu 1922.

KRONIKA.

Kraków, 26 sierpnia.

Szkoły krakowskie przed rozpoczęciem nowego roku.

Napływ młodzieży szkolnej do zakładów szkół średnich w okręgu kuratorium krakowskiego, a w szczególności w Krakowie w bieżącym roku szkolnym jest niezwykle liczny. Przedewszystkiem wielka ilość młodzieży zapisała się w województwie kieleckim i lubelskim. Z powodu tego przeważnie pierwsze klasy szkół średnich będą liczyć nieproporcjonalną ilość młodzieży. Kuratorium krakowskie postanowiło utworzyć z tych klas liczne paralelki po 40 uczniów. Z powodu jednak braku sal w zakładach nauka odbywać się będzie rano i popołudniu na zmianę. Aby zyskać więcej sal, kurator Owiński zarządził ściąganie wyższych klas z paralelek w pojeździe oddziały, liczące najmniej 40 uczniów.

To samo zarządzono co do gimnazjum żeńskiego. Z powodu szczupłości pomieszczenia w tem gimnazjum jest projekt, aby kilka klas gimnazjum żeńskiego pomieścić w gimnazjum III. im. Sobieskiego.

Główną przeszkodą w pomieszczeniu szkół na zbliżający rok szkolny jest nieprzejezdne stanowisko władz wojskowych, które zajmują kilka gmachów szkolnych miejskich w naszym mieście. Mimo usilnych starań kuratorium wojskowość nie chce opróżnić olbrzymiego gmachu szkoły powszechnej przy ul. Szlak, gdzie znajduje się fabryka protez. Fabrykę taką można przecież przenieść do baraków na Rakowicach, które stoja pustką. Użytko już pozwolenie na zajęcie szkoły powszechnej przy ul. Wąskiej, jednak komendant tego budynku, por. Pasek, oświadczył, że nie odda szkoły. W jednym tylko wypadku wojskowość zrobiła ustępstwo, pozostawiając gmach korpusu kadetów na Łobzowie dla pomieszczenia kursu nauczycieli Białorusinów.

Kuratorium krakowskie otwiera w naszym mieście dla okręgu krakowskiego dwa kursy nauczycielskie roczne. Jeden kurs robót ręcznych dla nauczycieli szkół średnich i powszechnych pod kierunkiem prof. Wójtowa. Kurs ten mieścić się będzie w państwowej szkole przemysłowej. Drugi kurs przeznaczony jest dla nauczycieli szkół powszechnych. Jest to kurs geograficzno-przyrodniczy pod kierownictwem prof. Świerzyńskiego. Na powyższe kursy zgłosiło się około 80 kandydatów, a przyjętych może być tylko 80. Min. Kumaniecki przyrzekł, że postara się o to, aby na kurs geograficzno-przyrodniczy można było przyjąć jeszcze 40 kandydatów. Prócz tych kursów utworzonych zostanie jeszcze 6 kursów wieczornych rocznych dla nauczycieli szkół wydziałowych w większych środowiskach okręgu krakowskiego.

Kurator Owiński wniósł obszerny memoriał na ręce min. Kumanieckiego w sprawie polepszenia stosunków szkolnictwa, taki memoriał otrzymał premier Nowak. Tak prezydent min. Nowak, jak i min. Kumaniecki przyrzekli przeprowadzić plany kuratora w całej pełni, a w szczególności załatwić spór kuratorium z wojskowością o budynki szkolne.

Min. sprawiedliwości w Krakowie.

Wczoraj o godz. 6 rano przyjechał do Krakowa min. sprawiedliwości Makowski. Minister Makowski rano odbył dłuższą konferencję z prezydentem Wolterem. O godz. 3 pop. rozpoczęły się audyencje w biurach sądu apelacyjnego przy ul. Grodzkiej. Minister przyjął prezydium miasta Krakowa, Izbę notaryalną, Izbę adwokacką, Stowarzyszenie kandydatów adwokackich, Radę robotniczą z posłem Bobrowskim na czele, Tow. właścicieli realności, Związek sędziów, Związek urzędników kancelaryjnych sądowych, Stow. wyższych funkcjonariuszy sądowych zachodniej Małopolski, delegację straży więziennej, deputację miast Niepołomic, Starej soli, Brzostka i Brzeska w sprawie zwinięcia sądów w tych miastach oraz szereg innych osób.

O godz. 5 pop. odbyła się prywatna konferencja sędziów i prokuratorów z całego okręgu krakowskiego w wielkiej sali rozpraw sądu apelacyjnego. W konferencji tej wziął udział także min. Makowski.

Wieczorem w małej sali Starego Teatru prezydium miasta dało obiad na cześć ministra. Dzis min. Makowski odbędzie dalsze konferencje z prezydentami krakowskich sądów, a o godz. 3 pop. odbędzie się dalsze audyencje. Minister Makowski weźmie także udział w posiedzeniach komisji kodyfikacyjnej. Min. Makowski zamieszkał w gmachu województwa krakowskiego.

Awanturniczy oficer.

Wczoraj wieczorem między godziną 6—7 jakiś porucznik w towarzystwie dwu innych

oficerów zabierał się do wyrzucania Żydów z tramwaju, odgrażając się, że zrobi tu drugie Katowice. Interwenującego pana zwinął od morda, a następnie na ulicy Krakowskiej, dobywając szabli do połowy z pochwy, zamierzał się na jednego z wysiadających z tramwaju Żyda. Trącając przechodniów żydowskich awanturował się i odgrażał dalej pod adresem Żydów.

Policyant, którego proszono o interwencję nakazał oficerowi wylegitymować się, przy czem okazało się, że jest to rzekomo p. Kazimierz Dąbrowski dow. komp. C. K. M. 75 pułku w Król. Hucie.

Pan porucznik widocznie przesiał katowickimi ekscesami i pragnął popisać się na terenie krakowskim. Animusz swój wyladował jednak niefortunnie, albowiem policyant udał się wraz z p. porucznikiem do D. O. K.

Powstało przy tem zajściu zbiegowisko, tłumaczące się podrażnioną atmosferą na skutek zajść katowickich.

Na pochwałę policyantów należy podkreślić, że w sposób równie energiczny, jak oględny, spełnili swój obowiązek.

Drobny ten incydent mógł bowiem na skutek agresywnego zachowania się oficera łatwo wywołać niepożądane skutki.

Mamy nadzieję, że D. O. K. pociągnie pana porucznika do odpowiedzialności i że ludność żydowska spokojniej i mniej gorączkowo przyjmować będzie ewentualne, analogiczne wybryki, unikając zbiegowisk, które sytuację tylko pogarszają.

— Rok szkolny rozpocznie się we wszystkich szkołach okręgu krakowskiego dnia 1 września. Egzaminy poprawcze w szkołach średnich odbywać się będą w dniach 30 i 31 sierpnia, a normalna nauka rozpocznie się dnia 4 września.

Redakcja urzędników. Komisja oszczędnościowa Rady ministrów stwierdziła na zasadzie przeprowadzonych badań, że za dużo jest urzędników na naczelnych i kierowniczych stanowiskach w stosunku do liczby urzędników podwładnych. Dalej stwierdziła komisja, że w stosunku do potrzeb więcej jest urzędników wyższego stopnia, np. starszych referentów, niż niższego stopnia, to jest referentów. Taksamo uważa za zbędne zatrudnianie bardzo wysokich urzędów w niektórych instytucjach, jak urzędu wicedyrektora w stopniu wiceministra w głównym urzędzie statystycznym, urzędu dyrektora w państwowej drukarni w 4 stopniu płacy i 2 zarządzających tejże drukarni w 5 stopniu płacy.

Między innymi proponuje komisja ograniczenie liczby naczelników wydziałów, a tem samem i wydziałów samych i ustosunkowanie liczby podwładnych urzędników w ten sposób, aby na 1 naczelnika wydziału przypadało 2 starszych referentów i 4 referentów. W stosunku zmniejszenia liczby urzędników referendarskich będą miały być także zmniejszone etaty sił kancelaryjnych, zwłaszcza maszynistek.

Co się tyczy kolei, to komisja uważa, że z liczby 100 tysięcy pracowników kolejowych, stanowiących teraz etat osobowy kolei, wystarczy zostawić około 120 tysięcy.

Co zaś zdaniem komisji oszczędnościowej powinno być niekiedy, to etat policyjny i sędziów państwowych, dalej także etat urzędników celnych, ze względu na wielkie zapotrzebowanie tych urzędników na Górnym Śląsku, wreszcie etat urzędników monopolu tytoniowego, ze względu na wprowadzany w życie monopol państwowy fabryk tytoniowych.

W ten sposób przeprowadzony projekt redukcji liczby urzędników państwowych będzie w tym lub w przyszłym tygodniu wniesiony na radę ministrów.

Posiedzenie Rady wyznaniowej w Krakowie odbędzie się w niedzielę dnia 27 sierpnia 1922 r. o godzinie 4 popołudniu w sali obrad Rady. Na porządku dziennym: 1) Wybór komisji dla spraw domu noclegowego. 2) Wniosek sekcji skarbowej o przyznanie urzędnikom, emerytom i wdowom dodatku świątecznego. 3) Wniosek sekcji skarbowej o podwyższenie opłat od zapowiedzi i służbów. 4) Wniosek sekcji skarbowej i komisji dla rzeźni o rozpięcie ofert na wydzierżawienie prawa poboru pierza w rzeźni drobiu na rok 1923. 5) Wniosek sekcji religijnej o zatwierdzenie wyboru prowizorów bóżnic Elziga, Kupa i Wysockiego. 6) Wniosek sekcji skarbowej o wydanie dla klarycy przejęcia przez Gminę majątku żydowskiego Klubu Sportowego, Klubu amatorskiego i scenicznego i Stowarzyszenia żydowskich ochotników.

Sprawa wymiaru gminnego podatku od lokali.

— Obwieszczenie w sprawie dodatkowego spisu lokatorów dla wymiaru gminnego podatku od lokali. Dla wymiaru gminnego podatku od lokali za r. 1922-IV muszą być uzupełnione listy lokatorów, złożone w lutym br. do wymiaru nadwzycz. daniny państw. od komornego zeznaniem, odnoszącymi się do tych lokatorów, których w rzeczonych listach nie wykazano z powodu, że bądź byli zwolnieni od tej daniny, jak np. właściciele realności, bądź, że wtedy nie mieszkali w Krakowie.

W tym celu Magistrat po myśli art. 26 ustawy z 17 grudnia 1921 Dz. U. P. R. P. Nr. 2 poz. 6 z 1922 o zasileniu finansów miejskich, oraz § 16 ustawy o podatku mieszkaniowym z 14 maja 1903 r. Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 292 z r. 1922 zarządza, co następuje:

W dniach 25, 26, 28, 29 i 30 sierpnia br. będą doręczone właścicielom realności względnie ich zastępcom z urzędu dodatkowe listy lokatorów do wypełnienia za potwierdzeniem odbioru. Właściciel domu lub jego zastępca, któremu by w powyższym czasie przez przesłanie nie doręczono dodatkowej listy lokatorów, winien po odbiorze tejże zgłosić się w Wydziale II a. Magistratu (pl. Wszystkich Świętych L. 6, II. p., pałac Larischa) w dniu 31 sierpnia br. w godzinach od 8 rano do 2 popołudniu.

Otrzymane dodatkowe listy są obowiązani właściciele realności lub ich zastępcy dokładnie i czytelnie wypełnić w rubrykach 1—6 ściśle według wskazówek zawartych w pouczeniu na 4 stronie listy, i listy należyte wypełnione i podpisane złożyć w niżej wymienionych Komisaryatach obwodowych w dniach 1 i 2 września 1922 w godzinach od 8 rano do 2 popołudniu, a mianowicie:

1) Listy lokatorów z domów położonych w dzielnicach: 1, 2, 8 i 4 — w Komisaryacie Obw. I., plac WWI Świętych L. 6, oficyna I p., 5, 6 i 7 — w Komisaryacie Obw. II., tamże; 8 — w Komisaryacie Obw. III., gl. gmach Magistratu, oficyna, parter; 10 i 11 — w Komisaryacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Barskiej L. 31; 12 i 13 — w Komisaryacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Tadeusza Kościuszki L. 32; 14, 15 i 16 — w Komisaryacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Nowowiejskiej L. 9; 17 i 18 — w Komisaryacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Mazowieckiej L. 50; 19 i 20 — w Komisaryacie Magistratu dla tych dzielnic przy ul. Grzegorzewskiej L. 44; 21 — w Komisaryacie Magistratu dla tej dzielnicy przy ulicy Płaszowskiej G. 59; 9 i 22 — w Komisaryacie Magistratu dla tych dzielnic przy ulicy Lwowskiej L. 2.

2) Lokatorzy, zapisani w listach, złożonych dla wymiaru daniny od komornego, którzy po dniu 1 stycznia 1922 r. zmienili mieszkanie lub lokal, mają o tej zmianie donieść ustnie lub pisemnie Wydziałowi II a Magistratu w nieprzekraczalnym terminie do 9 września 1922 przy podaniu dokładnego adresu nowego mieszkania (lokalu), ilości pokoi, przeznaczenia lokalu i wysokości płaconego faktycznego komornego, względnie wartości czynszowej.

3) Za zameldowanie sporządzenia i przedłożenia Magistratowi dodatkowych list lokatorów, wniesienie fałszywych zeznań oraz udzielenie fałszywych wyjaśnień w sprawach podatku od lokali, winni karani być grzywną do 1,000.000 mk, ewentualnie aresztem do 3 miesięcy.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że uwolnienie od podatku przysługuje dla następujących lokali, o ile co do nich wykaże się ustawowe warunki uwolnienia:

1) Dla pomieszczeń świątyni otwartych dla ogółu poszczególnych wyznań;

2) Dla lokali, zajętych przez instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne z wyjątkiem lokali oddajmywanych lub oddawanych przez te instytucje do użytkowania i przynależnych dochodów;

3) Dla lokali w domach nowowbudowanych, nadbudowanych i dobudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. przez lat 10 od wprowadzenia lokatorów;

4) Dla lokali zajętych przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie polskim i inne osoby należące do składu poselstw, misyj, oraz przez generalnych konsułów, wicekonsułów i agentów konsularnych będących poddanyami tego państwa, które ich zamieszkuje oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misyj i konsułów.

Celem uwolnienia powyższych lokali od podatku, Magistrat zwoła interesowane osoby i instytucje w myśl § 21 rozp. wyk. z dnia 29 kwietnia 1922 Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 292 do ustawy o zasileniu finansów miejskich, aby w terminie do dnia 9 września 1922 zgłosili pisemnie w Magistracie i uzasadnili żądanie uwolnienia od podatku zajmowanych przez nie lokali.

Do tego zgłoszenia winny dołączyć instytucje emkowne, oświatowe i dobroczynne swoje statuty

oraz potwierdzenie właściwego komisarza obwodowego, że są czynnymi, a właściciele realności wybudowanych, nadbudowanych i dobudowanych po 1 stycznia 1919 r. odpowiednie poświadczenie ze strony Magistratu jako władzy budowlanej, tudzież wymienić w zgłoszeniu lokatorów, zajmujących lokale w odnośnych domach.

— Żydowski Klub Sportowy „Hakoah” w Krakowie urządza w sobotę dnia 26 bm. w salach Tow. Lekarskiego przy ul. Radziwiłłowskiej L. 4. zabawę towarzyską z licznymi niespodziankami. Sympatyczny cel i wytrawne kierownictwo p. Józefa Peipera rokuja zabawie powodzenie.

KRONIKA POLICYJNA.

Kradzież czeku amerykańskiego.

Do policji doniosła p. Fr. Haar, zamieszkała przy pl. Groble L. 15, że skradziono jej czek amerykański na 50 dolarów i banknot jednodolarowy, nadesłane od jej męża z Ameryki. W toku dochodzeń aresztowała policja sprawcę tej kradzieży, którym jak się okazało jest 18-letni Włodzimierz Śwituszek, pomocnik listonosza, zatrudniony od miesiąca w głównym urzędzie pocztowym w Krakowie. W związku z tą kradzieżą aresztowała policja nadto Józefa Sukiennika, lat 24, robotnika ślusarskiego, który wspólnie z Śwituskim usiłował ów czek zrealizować. Podczas rewizji przeprowadzonej w mieszkaniu Śwituszki znaleziono dużo widokówek pocztowych, adresowanych do różnych osób w Krakowie. Z kartek tych Śwituszek odrywał marki, które następnie spieniężał. O sprytnym młodym przestępcy świadczy fakt, że list amerykański, jaki doręczył p. Haarowej, był załepiony i pozornie nienaruszony, chociaż uprzednio Śwituszek zdołał z niego wyjąć czek na 50 dolarów.

— Włamanie. Do mieszkania ks. Czesława Wądołnego w Bronowicach Wielkich, włamali się onegdaj przez wyłoczenie szyby w oknie jacyś opryski i skradli bieliznę i pościel wartości przeszło 100.000 mk. — W nocy z 17 na 18 bm. dostali się niewyśledzeni dotąd sprawcy na strych domu pod L. 13 przy Rynku Kleparskim i skradli dużą ilość bielizny na szkodę kilku lokatorów kamienicy. Poszkodowani zostali p. Stef. Gnatowa, p. Anna Janota i p. Fr. Baranowski. Szkoda przekracza 300.000 mk.

— Wypadek przy pracy. Lekarz pógotowia udzielił pomocy Józefowi Gromkowi (lat 13), robotnikowi ślusarskiemu, który w pracowni przy ul. Grabowskiego doznał złamania lewej nogi przez spadające blachy, ważące około 300 kg. Nieszczęśliwego chłopca przewieziono do szpitala.

— Wypadek na wieży Zygmuntowskiej na Wawelu. Wczoraj uczestnik wycieczki ze Skolyszewa, Ludwik Alberti (lat 28), podczas zwiedzania wieży Zygmuntowskiej na Wawelu wszedł nieostrożnie na więzania belkowe, z których spadł i odniósł ciężkie obrażenia na całym ciele. Nieszczęśliwym zajęło się pogotowie ratunkowe.

Z CHWILI:

Dokument czasu.

Inspektor szkolny okręgu chrzanowskiego p. St. Krzanowski nadesłał do kahału krzeszowickiego następujące pismo:

Z Rady szkolnej Powiatowej.

L. 5279. Chrzanów, dnia 12 VII. 1922.

Do Gminy Wyznaniowej izraelskiej w Krzeszowicach.

Na podstawie reskryptu K. O. S. K. z dnia 3. czerwca 1922, L. 5154) I. zawiadamia się Szanowną Gminę, że dzieci izraelskie obowiązane są uczęszczać regularnie do szkoły także i w sobotę, z wyjątkiem świąt uroczystych, gdyż w przeciwnym razie narażą się oporni rodzice na surowe kary. Rada szkolna Powiatowa prosi zawiadomić o tam interesowanych rodziców.

Inspektor szkolny: St. Krzanowski.

P. inspektor nie zdaje sobie sprawy, że pismem swoim gwałci konstytucję, gwałci obowiązującą w Polsce tolerancję religijną, która pozwala rodzicom w sobotę nie posyłać dzieci żydowskich do szkół. Możeby przełożone władze pouczyły p. inspektora, że w swej gorliwości urzędowej dopuszcza się zwykłego pogwałcenia najprymitywniejszych zasad tolerancji. Metody kacyka w szkolnictwie, to do prawdy rzecz nie do uwierzenia! Możeby odnośna władza szkolna ugięła się o stosunki

Teatr Żydowski

Bocheńska 7. Dyrekcja: S. Katz.

Łódzki artystycz. żyd. miniaturowy teatr.

OSOBY:

Ida Ernest (znakomita Subretka kaskaf)
Anna Grosberg (Primadonna)
Anna Feide (Grand madame)
Sz. Kuiner (Komik charakt. baryton)
H. Jedwab (Monologs a)
Józef Strugacz (lir baryton)

1 WYSTĄP

1 WYSTĄP

W sobotę, 26 sierpnia 1922 o godz. 8³⁰ w. l.

Dobrana Partya

Komedia w 1 akcie ze śpiewami i tańcami Sz. Kutnera.

Wielkie Divertissement

Romans, pieśni ludowe, kuplety i monologi:
udz. b. Ida Ernest, Anna Grosberg, Sz. Kuiner,
H. Jedwab i J. Strugacz.

III.

Wojna Koblet

Komedia w 1 akcie ze śpiewami i tańcami Sz. Kutnera

Kierownik Teatru: Eisenberg. Sufler: Majersohn.

Reżyser: Sz. Kutner.

Bilety wcześniej nabyć można w kawiarni „City” od godz. 11—6 wiecz. bez przerwy i od godz. 6 i pół przy kasie teatralnej ulica Bocheńska L. 7.

1922

Z kraju.

Kursa hebrajskie Żyd. Tow. Szk. Lud. i Śr. we Lwowie. Staraniem i z ramienia Z. T. S. L. powstały na prowincji liczne kursa języka hebrajskiego, jako załączek przyszłego hebrajskiego szkolnictwa ludowego. Ze strony niektórych inspektorów szkolnych czyniono tym kursom trudności z powodu rzekomej kolizji z wykonywaniem przymusu szkolnego. Kolizji takiej oczywiście nie było i nie ma. Obecnie, jak donosi „Chwila”, ukazał się okólnik kuratora lwowskiego do inspektorów z wyjaśnieniem, że kursów tych wykładać nie należy, chyba w wypadku, gdyby rektorzy kursów hebrajskich, będący w wieku szkolnym, nie uczęszczali na prawidłową naukę, lub też, gdyby nauka na kursach odbywała się w tych samych godzinach co w szkole przez co powstawałaby kolizja. Wreszcie inspektorowie winni wkroczyć na wypadek stwierdzenia umyślowego przeciążenia młodzieży ze szkodą dla nauki w szkole powszechnej.

Nabycie palacu Szlenkierów w Warszawie przez państwo włoskie. Jak się dowiadujemy, poselstwo włoskie w Warszawie nabyło na biura poselstwa i konsulat i mieszkanie posła palacu Szlenkierów przy ulicy Jasnej. Należność w kwocie 2 milionów lirów w markach polskich po kursie dnia zostanie wypłacona przez rząd polski w dniu 25 bm. na poczet długu Rzplitej we Włoszech. Jest to jeden z aktów rozrachunku, oparte go na umowie polsko-włoskiej z sierpnia 1921 r.

Po obławie napał bandycki. Nie dawno, bo przed kilkoma dniami w powiecie grójeckim dokonana została wielka obława, dająca nawet dodatnie wyniki. Aresztowano bowiem kilku mężczyzn podejrzanych o bandytyzm. A jednak w nocy z dnia 19 na 20 bm. znowu kilku uzbrojonych w rewolwery bandytów wtargnęło do zagrody bogatego gospodarza Stefana Bartosika, we wsi Wiatrowicach, gm. Konie i zażądali wydania sobie pieniędzy. Pomownicy próbowali bandytom stawić opór i miejsca, gdzie ukryte są pieniądze wskazać nie chcieli, bandyci rzucili się wówczas na domowników z kijami i zadali im szereg ran. Spłodowali następnie mieszkanie i zabrali gotówkę w sumie 50,000 oraz garderoby ogólnej wartości 400,000 mk., poczem zbiegli w pobliskie lasy.

Zabójstwo na odpuszcie. Dnia 20 bm. na odpuszcie w parafii Postuliska gm. Tuszcz, pow. radzyński, Piotr Woźniak, mieszkaniec wsi Zostanowice gm. Międzyzdrze został porażony nożem przez Stanisława Gajcego, mieszkańca wsi Potuliska. Przewieziony do szpitala Przemienienia Pańskiego Woźniak nazajutrz zmarł. Zabójcę Gajcego aresztowano.

Olbrzymi pożar w powiecie lubelskim. Olbrzymi pożar wybuchł przed kilku dniami we wsi Lysobylki (pow. Turkowski), przyczem spaliło się 45 domów i 6 stodół ze zbożem. Straty, wynikłe wskutek pożaru, przekraczają sto milionów. Pożar powstał wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem.

Chamstwo.

Iwonicz. Nie uzyskawszy zezwolenia na urządzenie wiecu publicznego, pan profesor Jaxa-Chamiec, osławiony prelegent rozwojowy, uciekł się do sprytnego fortelu: zwołał zebranie na podstawie paragr. 2. ustawy o zgromadzeniach z zaproszeniami.

Odczyt się odbył a urządzenie jego ułatwiła Dyrekcja Zakładu iwonickiego w ten sposób, że postawiła Chamcowi do dyspozycji listę kuracjuszy oraz lokal w zarządzie, celem umożliwienia mu rozpisania zaproszeń. Stanowisko to dyrektora wzgl. właścicieli zakładu należy napiętnować zwłaszcza, że zakład utrzymuje się wyłącznie prawie z pieniędzy żydowskich. Przed dobraniem audytoryum rozwijał „uczony” profesor swoje wypociny mózgowe o odżydzeniu Polski. Prelekcję rozpoczął od przedstawienia stosunków żydowskich w Anglii, gdzie najwyższymi dygnitarzami (?) są Żydzi, na ich czele zżydżony Lloyd George ze swoim zięciem Żydem wicekrólem Indyi.

Następnie przeszedł do stosunków amerykańskich oraz innych państw w końcu do Polski, przyczem wykazał (?) na podstawie przezeń spreparowanych dat statystycznych, że za jakieś 50 do 70 lat Żydzi zaleją całą Amerykę i Polskę. Żydzi bowiem mnożą się jak szczury i pluskwy (!!) a w Polsce jest ich już przeszło 6.000.000 (?), którzy mimo pogromów i rzezi wytypić nie można. Radził usunięcie najłatwiejsze w ten sposób, by wszystkich Żydów powywieszać. I w Polsce stoją Żydzi na najwyższych stanowiskach (?), wymienił Askenazego, Diamanda (?) i Löwenherza a jako czwarty z ich grona siedzi „Makabeusz IV” w Belwederze(!).

Następnie przeszedł do wykazania zbrodni-czych instynktów (!) u Żydów, twierdził, że kryminały są zapełnione 90 proc. Żydami i wołał o pomstę do nieba, że takie indywidua mają ster w Polsce. Skoro tak dalej pójdzie, dożyją Polacy tego, że pewnego dnia zbudzą się i zastaną pejsatego Moszka XII. w Belwederze, podczas, gdy rdzenna ludność polska służyć mu będzie za pa-chółków. Zakończył życzeniem, by Polacy się orkneśli, do tego nie dopuścili i by Iwonicz na drugi rok był już odżydżony.

Bredniom tym przysłuchiwała się publiczność z całym spokojem a tylko tu i ówdzie wydalili się ktoś ze sali nie mogąc znieść takich wywodów. By nikt nie mógł zabrać głosu przeciągnął Chamiec wykład ten do godz. 10 i pół, o której w Iwoniczu gasną światła, płótno niestworzone rzeczy w języku najbardziej harczemnym, podjudzał ludność chrześcijańską przeciw Żydom, tak że jeden z uczestników tej biesiady duchowej oświadczył, że inna publiczność zdolna byłaby po takim odczycie do pogromów.

O poziomie umysłowym tego pana świadczy o kragla pieczętka, używana przezeń na zaproszeniach „Odczyty patriotyczne literata i mowcy I. Jaxy Chamca”. Po skończonym odczycie sprzedawał „profesor” na swój cel opisane wyżej kartki w cenie po 50 mk., nie wielu jednak znalazł amatorów, skorych do poparcia jego na dochód obliczonego przemysłu antysemitckiego.

Giełda warszawska z 24 bm. Dolary Stanów Zjednoczonych tranż. 9150—9300—4225, sprzedaż 9245 kupno 9205. Franki belgijskie tranż. 680, sprzedaż 693, kupno 687.

Czeki: Gdańsk tranż. 5-27 1/2—5-05. Belgia tranż. — sprzedaż — kupno — Berlin tranż. 5-55—5-05, sprzedaż 5-20, kupno 4-90. Londyn tranż. 41200—42250—41700, sprzedaż 41850, kupno 41500. Nowy Jork tranż. 9250—9350, sprzedaż 9270, kupno 9230. Paryż tranż. 725—742 1/2—732 1/2, sprzedaż 735, kupno 729. Praga tranż. 317 1/2—308—310. Szwajcaria tranż. 1780, sprzedaż 1766, kupno 1754. Wiedeń tranż. 10-30, sprzedaż 10-40, kupno 10-20.

Kursa dewiz w Pradze z 24 bm. Berlin 1-55—Warszawa 0-25—0-35— Marka niem. 1-70— Marka polska 0-25—0-35—

Kursa dewiz w Zurychu z 24 bm. (PAT). Berlin 0-28—, Holandia 2-04-40—, Nowy Jork 524-1/2— Londyn 23-45—, Paryż 40-80—, Mediolan 23-20—, Bruksela 39—, Kopenhaga 113—, Sztokholm 139—, Chrystiania 90-1/2—, Madryt 81-3/8—, Buenos Aires 191—, Praga —, Budapeszt 0-30—, Bukareszt—, Zagrzeb 1-47 1/2—, Sofia 3-10—, Warszawa 0-06 1/2—, Wiedeń 0-00 1/2—, Austr. korona stemplowana 0-00 3/4—

MIĘJSKI TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Piątek: „Zamarłe oczy”.

TEATR „BAGATELA”

Piątek: „Wesoły program artystyczny”.

Przygotowania do konfer. praskiej państw „małej ententy”.

Marienburg. PAT. Dziś przedpołudniem przybył tu czechosłowacki poseł w Belgradzie Kalina. Po południu odbędzie on konferencję z prezydentem ministrów Pasiczem. Przybycia prezydenta Masaryka oczekuje się dzisiaj wieczorem. Jutro rano rozpoczyna się konferencja z Pasiczem a wieczorem odbędzie się ofi-

cyalny bankiet. Do Marienburga przybył też czechosłowacki poseł w Bukareszcie Veverka.

Warszawa. (AW). Jak donosi „Kurier Północny” sprawa przystąpienia Polski do Małej Ententy nie będzie poruszona na konferencji praskiej państw Małej Ententy i Polski.

Polska zaproponowała odroczenie konferencji rozbrojenia w Moskwie.

Londyn. PAT. Biuro Reutersa donosi z Helsingforsu, że rząd sowiecki wysłał do rządu fińskiego notę zapraszającą do wysłania reprezentantów na konferencję w sprawie rozbrojenia, mającą się odbyć w Moskwie. Nota podaje, że Estonia i Łotwa przyjęły już zaproszenie a Polska zaproponowała odroczenie konferencji do chwili, w której Liga Narodów powoła decyzję w sprawie rozbrojenia.

Giełda krakowska z dnia 24 sierpnia 1922 r.

Waluty i dewizy.	Waluta markowa			
	Giełdowa (banknoty)		Czeki, przelewy i wpłaty	
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż
Dolar St. Zjed.	9000—	9300—	9200—	9400—
Franki kanadyjskie	8800—	9150—	8800—	9150—
Franki franc.	700—	740—	700—	740—
Franki belgijskie	660—	700—	670—	710—
Franki szwajc.	1700—	1800—	1700—	1800—
Funt sterlingi	40.000—	42.000—	40.000—	42.000—
Marki niemieck.	4-75	6-25	4-75	6-25
Korony austr.	—10 1/2	—12 1/2	—10	—11
Kor. czesko-sł.	310—	325—	315—	330—
Kor. węgierskie	5—	6—	5—	6—
Kor. szwedzkie	—	—	—	—
Kor. duńskie	1950—	2050—	1950—	2050—
Lei rumuńskie	55—	65—	60—	70—
Liry włoskie	390—	410—	390—	410—
Floty holend.	3600—	3800—	3600—	3800—

Akcyje bankowe.	Waluta markowa		
	ofiar.	żądano	Transakcyje
Polski Bank Przem. i Vem.	600—	700—	—
Bank Hipoteczny	750—	850—	800—
Bank Małopolski	700—	780—	—
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—	—
Powszechny Bank Kred.	350—	400—	—
Bank Z. dla Kresow, Łancut	600—	700—	—

Akcyje Tow. handl. i przem.	Waluta markowa		
	ofiar.	żądano	Transakcyje
Pol. Tow. handl. i przem. I-V em.	850—	950—	900—
Handl. Sp. akc. „Impex”	175—	225—	—
„Polski Glob” I-III em.	600—	700—	—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	250—	300—	—
Warsz. Tow. Trans. i Zegluga	—	—	—
Zielonkowski I-IV em.	7800—	8500—	8500—7800
H. Cegielski, Poznań „Lax”	4200—	4600—	4300—4600
Warsz. Sp. ak. Bud. Par. I-II em.	1400—	1600—	1475—1600
„Lentus” fabr. masz. roln.	—	—	—
„Trzebinia” I-IV em.	1000—	2200—	2000—2025
Zakłady amunic. „Pocisk”	800—	500—	—
Huta żelazna, Kraków	—	—	—
„Automotor” fabr. samoch.	1000—	1200—	—
Fab. Portl.-Cem. Szczakowa	28.000—	30.000—	—
„Gorka” fabryka cementu	8500—	8900—	—
Sierszańskie Zak. Gór. S. A.	16000—	18000—	17000—
„Tepege” Tow. dla prz. gór.	7600—	5800—	5725—5800
Sp. akc. przem. naft. i g. z.	—	—	—
Karpackie Tow. naftowe	—	—	—
Akc. Tow. naft. „Galicja”	—	—	—
A. T. dla przem. oleju skal.	—	—	—
Polska Nafta	2100—	2300—	—
Elektr. w Sieroszy I-III em.	—	—	—
„Olkos” T. A.	—	—	—
„Pezeł” Powsz. zakł. bud.	1000—	1200—	1150—1200
Fabr. przet. tl. w Trzebinie	3800—	4200—	—
„Krakus” Zł. fab. prz. wysk.	2400—	2600—	—
Fabr. porcel. w Cmielowie	3500—	3800—	—
Fabr. cukru w Chodorowie	800—	6100—	5500—6100
W. Kucharski fabr. metal.	—	—	—
Herzfeld-Victorius, odl. zel.	—	—	—
„Pharma” Mag. Jaworski	3700—	3800—	—

Jak będziemy dostawali pieniądze? Minister Poczt i Telegrafów wydał na podstawie ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu rozporządzenie, według którego od uznania poszczególnych dyrekcji poczt i telegrafów zależy rozszerzenie granic doręczania odbiorcom do domu przekazów pocztowych, i przekazów P. K. O. z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości, w miejscowym okręgu odroczeń do 100 tysięcy marek, w zamiejscowym zaś okręgu — do 20 tysięcy marek. Rozporządzenie powyższe ma obowiązywać z dn. 1 września br. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Górnego Śląska.

Przed nową sesją Ligi nar.

Warszawa. (A. W.) Dnia 30 sierpnia br. odbędzie się w Genewie posiedzenie Rady Ligi Narodów a 4 września rozpoczyna się obrady 3 zebrań ogólnego Ligi Narodów. Zarówno na Radzie, jak i na Zgromadzeniu ogólnym poruszane będą sprawy, które bezpośrednio dotyczą Polski, w innych zaś będzie także w wysokim stopniu zainteresowaną. W czasie pomiędzy posiedzeniem Rady Ligi a rozpoczęciem obrad Zgromadzenia, odbędzie się prawdopodobnie w Genewie konferencja przedstawicieli państw bałtyckich i Polski w celu omówienia wspólnej linii postępowania co do niektórych kwestyj, jakie będą na Zgromadzeniu Ligi poruszane.

L. George ma zamiar wystąpić oficjalnie za przyjęciem Niemiec do Ligi narodów.

Berlin. (A. W.) Z Londynu donoszą, że Lloyd George ma zamiar uczestniczyć w najbliższej sesji Ligi Narodów, która odbędzie się z początkiem września br. w Genewie. W razie wysunięcia na sesji kwestii przyjęcia Niemiec w poczet członków Ligi Narodów, premier angielski ma zamiar wystąpić z gorącym apelem za przyjęciem Niemiec. Natomiast oponować będzie przeciw przyjęciu Niemiec do Ligi Narodów delegat francuski Viviani, wskazując na postawę rządu niemieckiego wobec kłopotów monarchistycznych, podkreślając, że stanowisko to pozostawia dużo do życzenia.

Po zamknięciu kroniki.

Warszawa. (M.) Minister spraw wewn. p. Łamieński ogłasza, że w związku z wypadkami, które zdarzyły się w Krakowie i Łodzi na zgromadzeniach wyborczych, zawiesił w czynnościach urzędowych komendantów policji w Krakowie i Łodzi na ich zaniechania.

Warszawa. PAT. Ministerstwo skarbu komunikuje: Komitet ekonomiczny na posiedzeniu dnia 23 bm. oświadczył się jednomyślnie, że w chwili obecnej nie może być mowy o wywozie zagranicę nierogacizny i całego szeregu innych środków spożywczych.

Ze świata.

Maszyna do głosowania. Dnia 11-go bm. dokonano w Paryżu prób z wynalezioną przez inżyniera rumuńskiego Russo, maszyną do głosowania. Aparat p. Russo został skonstruowany celem uproszczenia procedury skrutacyjnej w toku operacji wyborczych za każdym razem, gdy chodzi o dokonanie skrutynium listy. Jest to rodzaj olbrzymiej zafy, której drzwi nie otwierają się, dopóki wyborca nie ukończy składania głosu. „Rachmistrz wyborców” wskazuje w każdej chwili liczbę osób, które już złożyły głosy. We wnętrzu szafy listy współbiegające się przedstawione za pomocą odznak, fotografii kandydatów i numerów, do których przytwierdzone są śrubki, naciskane przez wyborcę. Trzeba nacisnąć numer odpowiadający liczbie kandydatów pomieszczonych na liście. Można również głosować „blanc”, naciskając śrubkę specjalną. Przy końcu głosowania przewodniczący komisji skrutacyjnej otwiera miedziane oddzwia, przyczem przy każdym nazwisku kandydata ukazuje się liczba głosów, oddanych na niego. Jednocześnie otrzymuje się ogólną liczbę głosów, oddanych na każdą listę, liczbę głosów oddanych na każdą listę, liczbę głosów oddanych wogóle, oraz liczbę głosów „blanc”.

Taki jest, teoretycznie biorąc, sposób funkcjonowania aparatu Russo, aparatu całkowicie mechanicznego. Doświadczenie, dokonane w Paryżu, wykazało jednak, że aparat nie działa zupełnie sprawnie, gdyż liczby głosów, oddanych przy próbie, nie były ściśle wykazane. Jednakże p. Russo nie traci nadziei, że uda mu się usunąć owe niedokładności.

Przypominamy

się łaskawej pamięci Szanownej Publiczności a szczególnie powracającym z letnisk i zaznaczamy uprzejmie,

że już najwyższy czas

pomyśleć o odświeżaniu swej odzieży na sezon jesienny a zwłaszcza firanek, portyer i dywanów. Późniejszy bowiem nawet pracy przeszkadza szybkiej dostawie.

Zakłady Tęcza Ska z ogr. odp.

ul. św. Sebastjana 10, ul. Floryańska 29,
ul. Grodzka 51, ul. Zwierzyniecka 17,
ul. Długa 1, ul. Karmelińska 1,
ul. Długa 11 a, ul. Karmelińska 9,
Podgórze, Lwowska 16, ul. Dietla 41.

1564

Fabryka: Czarnowiejska 72.



Brońne ogłoszenia.

Studentka poszukuje pokoju u-
meblowanego, ewen-
tualnie i pensji. Zgłoszenia
Ch. Aberdeen, Tarnów, Włowa.
1560

Praktykantów poszukuje hur-
townia papieru
Isak Zaker, Sp. z o. o. w Kra-
kowie, Dzielna 44. Zgłoszenia
luzne. 1560

Magaletta i dobrze zaprowa-
dzonej wytwórni pre-
daktów alkoholowych ebanie
chętne zastępowo poważnych
na Melanowski, Kongresów-
24 oraz na Górzy Słak, ewent.
przyjnie posiada kierownika. La-
skawe zgłoszenia do biura dzien-
ników B. Błachowej, Gertrudy
28 pod „Alkohol”. 1544

Wieloletnia zgłoszenia kartę
stawioną przez P. K. U. w Tar-
nowie, na zawołanie Markus
Bismarkiewicz w Dąbrowie Brył-
skiej w 1901 r. 1560

Wyplatnie garnitury, etomany
Zygmunt, ceny niskie. Józef La-
nowicz, Zakład łapiewski, Flo-
ryańska 44. Tędnie pmasznie się
materiały, meble, etomany, po
najniższych cenach. 1510

Mieszkanie składa się z jed-
nego pokoju i ku-
chali w domu położonym tuż
przy stacji kolejowej w Klaju
wydaje się samotna wdowa
spokojnym ludzkiem za małym
wynagrodzeniem. Zgłoszenia pi-
szące przysłać do redakcji w
Tymbarku. 1545

Do wynajęcia

sklep i pokój, 4 piwnice
oraz podwórzec z wjazdem
osoblowo lub razem, przy
ul. Józefa 33. Wiadomość
Kurzman, Kraków, ulica
Mostowa L. 10. 1592

Poszukuje się korepetytora

z 7 lub 8 gimn. od 1 wrześ-
nia, do dwóch uczniów
z II. i VI. kl. gimn. za cał-
kowię utrzymanie (bez
spania) i dopłatę. Zgłosze-
nia z grzeczności u firmy
S. Scheier, Kraków, ulica
Stradem 5, od 9—1. 1591

Spólnika z kapitałem

10—15 milionów Mp. do
mającej się założyć fabryki
wyróbów żelaznych. po-
szukuje długoletni facho-
wiec. Odpowiedni na fa-
brykę budynek mam do
dyspozycji. Zgłoszenia pod
„Wielki zbył” do Adm.
Nowego Dziennika. 1588

OBWIESZCZENIE!

Ministerstwo Skarbu pozwoliło sprzedawać rektyfikowany spirytus w stanie nierozcieńczonym do fabrykacji likierów w każdej ilości każdemu likiernikowi, który wykaże się kartą koncesyjną na wyrób likierów. Wszelkie inne formalności i ograniczenia dotychczasowe odąd już nie obowiązują.

Nadto orzekło Ministerstwo Skarbu, że sklepy z denaturo-
wanym spirytusem mogą go sprzedawać w ilości do włącznie
jednego litra na osobę do opalania, oświetlania i poruszania
silników każdemu zgłaszającemu się odbiorcy bez wymaganego
dotychczas pozwolenia władz i organów skarbowych.

Fabrykom, instytucjom rządowym tudzież prywatnym koope-
ratywom i zrzeszeniom zgłaszającym zapotrzebowanie denatu-
ratu w ilości najmniej 10 litrów wolno rozlewniom wydawać go
w jakichkolwiek bądź naczyniach czy to własnych czy dostar-
czonych przez odbiorcę.

ZJEDNOCZONY PRZEMYSŁ SPIRYTUSOWY.

Lwów, w sierpniu 1922 roku.

1543

KALIKLORA pasta do zębów LOVAN-CREME zawierający tłuszcz

przeciwko suchej popękanej skórze
bez tłuszczu

znakomity środek dla zachowania piękności

ALBIN krem dla dzieci PREPARATY VASOGEN LACTAGOL dla matek karmiących

QUEISSER & CO

G. m. b. H.

Gdańsk-Wrzeszcz
Luisenstrasse 2.

Miejsce na targach lwowskich.

Zdolny akademik poszukuje gu-
wernerki. Wiadomość w
biurze dzienników Fiebagrunda,
Wadowice. 1561

Stroiciel fortepianów Bild, Ja-
giellońska 9, II. p. wy-
konuje wszelkie reperasye. 1545

Fortepian do przegrywania. Wia-
domość w Nowym
Dzienniku. 1545

PŁACHTY nieprzemakalne, płótna
impregnowane żaglowe,
ceraty, chodniki, dywany i prześcieradła
gumowe poleca hurtownie i częściodo:

M. Reinhold, Kraków
1496 ulica Bożego Ciała L. 20.

**Amerykańska kuchnia
na okrętach
United States Lines**

Dyrekcja linii Rządu Amery-
kańskiego zwróciła szczególną
uwagę na kuchnię, rywalizującą
pod względem dobroci z pierw-
szorzędnymi hotelami świata.

Duże, dobrze wietrzone poje-
dyńcze i połączone kajuty, jako-
też sala dla zabaw stanowią
cok bardzo starannej obsługi
i najwyższego komfortu, wła-
ściwość tych okrętów. 1585

Wszelkich informacji udzielają:

UNITED STATES LINES

Centrala na Polanie:
WARSZAWA, Senatorska Nr. 28/30.
Oddziały:
Lwów, Kościuszki 2. Wilno, Wielka 87
(Hotel Palace) Baranowice, Elizejska 34
Tatystok, Lioowa 44. Łomża, Senatorska 5
Wielka, 10. Łódź, 10. Warszawa, 10. Kraków, 10.

!! „BIS” !!

**doskonałe papierosy
„BIS”**

sprzedaje się wszędzie po Mp. 15 za sztukę.

Fabryka wyróbów tytoniowych
Bracia POLAKIEWICZ, Warszawa.
Zapalcie i przekonajcie się! 1402